

Servei d'Atenció i Denúncia per a les Víctimes de Racisme i Xenofòbia (SAiD).

Un «nou» servei basat en l'experiència de més de quinze anys de treball de SOS Racisme - Catalunya

Alicia Rodríguez. SAiD. SOS Racisme Catalunya

Introducció

Aquest article recull la presentació del Servei d'Atenció i Denúncia per a les Víctimes de Racisme i Xenofòbia (SAiD) de SOS Racisme - Catalunya, com una eina per fer front al racisme i la xenofòbia existents actualment en la nostra societat.

El SAiD és un servei gratuït que atén una mitjana actual de set-centes persones l'any. Aquest servei té el seu origen en l'Oficina d'Informació i Denúncies (OID), creada l'any 1992 i que ha funcionat ininterrompudament fins ara. Amb el nou projecte del SAiD, posat en marxa a partir de l'any 2009, SOS Racisme planteja una transformació de l'OID donant un salt qualitatiu en l'atenció integral a les víctimes de racisme en un context sociopolític cada cop més advers i complicat.

Atesa la importància del projecte que estem tirant endavant i perquè no vivim bons temps per al respecte als drets humans, ara més que mai necessitem sumar esforços per assolir aquest objectiu comú: la defensa dels drets humans i la igualtat de drets independentment de les diferències d'origen, socials, econòmiques i/o culturals. És per això que la tasca que realitza el SAiD se centra a desenvolupar el treball en xarxa, ja sigui per aconseguir millorar l'atenció integral a les víctimes com per fer extensiu a tot el territori català la incidència del servei, com un referent i una eina per denunciar aquestes discriminacions.

SOS Racisme - Catalunya: defensa dels drets humans des de l'antiracisme

SOS Racisme és una associació no governamental i sense afany de lucre que treballa des del 1989 en la defensa dels drets humans i centra la seva actuació en la lluita contra el racisme i la xenofòbia, defensant la igualtat efectiva de drets i oportunitats per a totes les persones que conviuen i comparteixen una mateixa societat.

Des de SOS Racisme entenem per racisme qualsevol forma de discriminació, segregació o agressió a les persones per motiu del seu origen ètnic o nacional, pel color de la pell, per creences religioses o per pràctiques culturals.

Els objectius que han marcat i marquen la tasca feta durant més de vint anys de trajectòria són els següents:

- Lluitar contra tota discriminació i segregació per raons de color de pell, d'origen o culturals, ja sigui exercida de forma individual, col·lectiva o institucional. Per contra, reivindicuem el respecte, que podem concretar en igualtat de drets i oportunitats i de tracte per a totes les persones. Considerem positiva l'existència d'una pluralitat de cultures, i defensem el dret i el respecte al lliure exercici de la cultura i del culte de cada persona dins el marc dels drets humans.

- Promoure la plena efectivitat i el desenvolupament dels drets fonamentals i les llibertats públiques reconeguts a la Constitució espanyola, a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, al Conveni

Europeu per a la protecció dels drets humans i de les llibertats fonamentals, i als altres tractats i convenis internacionals sobre les mateixes matèries, ratificats per l'Estat espanyol, i que no eliminin o limitin els drets reconeguts en les normes esmentades.

- Difondre la Declaració Universal dels Drets Humans; defensar la universalitat dels valors en què es basa, donant prioritat als referents a la llibertat, la igualtat i la solidaritat entre els ciutadans i els pobles del món.

- Implicar les administracions i tot el teixit social en la dignificació de la vida de les persones immigrades i de les minories.

- Prioritzar accions i programes específics de promoció de la igualtat d'oportunitats adreçats als joves fills i filles de persones immigrades així com a la joventut en general.

- Promoure l'estudi i la investigació sobre el racisme i la xenofòbia, des d'una òptica interdisciplinària, prioritzant la visió de gènere.

L'estat del racisme a l'actualitat. En quin context actuem

Recentment hem presentat el primer informe de l'estat actual del racisme a Catalunya 2009,¹ en què de forma extensa es mostra quina és la situació, i es desenvolupen els raonaments exposats a continuació.

1. SOS RACISME (2009). *L'estat del racisme a Catalunya 2009*. A: <http://www.sosracisme.org/reflexions/pdfs/>

Racisme i xenofòbia són fenòmens extremadament complexos, multidimensionals, directament vinculats a les desigualtats socials i a la vegada generadors i legitimadors d'aquestes, que fomenten l'exclusió social. Si entenem el racisme com el resultat d'una construcció social que respon a legitimar interessos concrets del poder, el racisme no neix, es fa.

El racisme ocupa espais diversos a la nostra societat a partir de la discriminació des dels poders públics i els marcs legals i, des d'una vessant més social, a partir de les discriminacions en la vida quotidiana. Aquestes dues vessants, el racisme institucional i el social, són directament proporcionals i es retroalimenten i legitimen.

El racisme no és un ens abstracte sinó un problema social que afecta moltes persones en la seva vida quotidiana. Així, moltes persones veuen els seus drets vulnerats o són discriminades, se les agredeix en la seva dignitat, pel seu origen, color de pell, ètnia, cultura, religió, etc. I aquestes situacions es repeteixen en diferents espais que freqüentment constantment, com per exemple a la feina, a l'escala de veïns, a l'escola, als espais d'oci i en molts altres espais públics i privats. Aquestes manifestacions de racisme són el que entenem com a racisme social, que atempta contra la convivència i hipoteca el futur col·lectiu de tota la societat i del nostre anomenat estat social i del benestar.

El Servei d'Atenció i Denúncia per a les Víctimes de Racisme i Xenofòbia

(SAiD) treballa diàriament per donar resposta als casos de racisme i/o xenofòbia (agressions i discriminacions) que pateixen moltes persones en la seva vida quotidiana. Els darrers anys hem observat una tendència d'increment del racisme en els espais de convivència. El 2009, el 26% de les denúncies rebudes són denúncies per discriminació en serveis no bàsics i un 21% són denúncies d'agressions i discriminacions entre particulars. Dos tipologies que indiquen que aproximadament la meitat dels casos rebuts són casos de racisme més quotidià, casos de racisme social. Això, que no deixa de ser-ne una petita mostra, s'afegeix a les situacions que sabem que es viuen en molts barris i municipis de Catalunya davant de, per exemple, la ubicació d'oratoris o la concentració de veïnat immigrant, i, juntament amb els resultats de diferents baròmetres d'opinió que mostren la consolidació i l'evolució dels tòpics negatius envers les persones immigrades, tots són elements que encenen les alarmes davant el racisme social.

Un racisme social fomentat per un racisme institucional que, en l'àmbit europeu i estatal, s'agreuja amb directives de retorn, l'anomenada Directiva de la Vergonya,² i amb l'última reforma de la Llei d'estrangeria,³ que impliquen més restriccions en els drets de les persones immigrades. A més, la incorporació constant del racisme al discurs polític d'alguns partits –no només d'extrema dreta– que pretenen aconseguir rèdits electoralistes utilitzant la

immigració com a responsable de l'actual crisi econòmica, tant basant el seu discurs en el racisme com incorporant-lo en el seu discurs com a estratègia electoral.

Per tant, un altre factor clau que fomenta el racisme social són les polítiques i els discursos d'una part dels representants polítics. Darrerament estem assistint a un procés en què els discursos xenòfobs han deixat de ser només patrimoni de partits d'extrema dreta i s'han anat escolant en tot l'arc parlamentari, amb la intenció de guanyar vots fent prevaler l'objectiu electoral per sobre de la pedagogia i el treball per la cohesió social. Davant la crisi, aquests discursos i aquestes polítiques posen l'accent en les persones immigrades, utilitzant-les com una via de resolució de la crisi econòmica i no com a una part més de la ciutadania que es veu afectada per aquesta crisi econòmica.

Alhora ens trobem en un context de canvis constants pel que fa a la composició de la societat, que fan necessària l'existència de respostes plurals per

---

2. Directiva europea de retorn i expulsió de persones immigrades, 18 de juny de 2008.

3. Llei Orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social (BOE, núm. 10, de 12 de gener), en la seva redacció donada per la Llei Orgànica 8/2000, de 22 de desembre (BOE, núm. 307, de 23 de desembre), per la Llei Orgànica 11/2003, de 29 de setembre (BOE, núm. 234, de 30 de setembre), per la Llei Orgànica 14/2003, de 20 de novembre (BOE, núm. 279, de 21 de novembre) i per la Llei Orgànica 2/2009, d'11 de desembre (BOE, núm. 299, de 12 de desembre).

afrontar els nous reptes de les diferents fases del procés migratori: les persones nouvingudes, els reagrupaments familiars i també els fills i filles de persones immigrades que ja creixeran o que ja han nascut a Catalunya. Estem davant de la necessitat de prendre mesures urgents enfront del fet migratori, però també cal anar més enllà en la lluita contra el racisme: el poble gitano continua estant en una situació de discriminació col·lectiva, agreujada per l'arribada de gitanos romanesos i portuguesos que pateixen una clara exclusió social, i hem de fer front al repte de garantir la igualtat d'oportunitats per als catalans i catalanes fills i filles d'origen immigrant si no volem que heretin les discriminacions dels seus progenitors.

Ja fa temps que manifestem que existeixen mancances en el nostre estat de benestar, unes mancances que l'arribada de la immigració ha posat encara més en evidència. D'aquesta manera part de la població autòctona té una sensació de competència pels recursos, respecte a la població immigrada, davant d'una problemàtica real. El tema de l'empadronament plantejat últimament n'és un exemple clar, tant d'aquesta sensació de competència com de la utilització de la immigració en el discurs polític. Actualment, amb la crisi econòmica, ja s'han anunciat i posat en pràctica determinades retallades dels pressupostos públics, que han repercutit i repercutiran en la reducció de la inversió en polítiques socials. Especialment en temps de crisi, quan aug-

menten les pors i el descontentament social, les retallades pressupostàries en aquest àmbit van en detriment de l'eradicació d'aquest sentiment de competència pels recursos que dona força al binomi «ells i nosaltres» i que mostra una tendència cap a la divisió social. En la situació de crisi actual veiem com és molt fàcil instrumentalitzar de manera negativa aquest argument, tornar a emfatitzar la diferència entre un «nosaltres» i un «ells», de tal manera que part de l'opinió pública entén que les persones immigrades, lluny de veure's afectades per la crisi, fins i tot en condicions de partida més desfavorables, són un impediment per a la resolució d'aquesta crisi.

Aquesta mena de discursos alimenten els tòpics i prejudicis que conformen l'imaginari col·lectiu de part de la ciutadania autòctona sobre la població immigrada i que es materialitzen en molts casos en actituds discriminatòries.

Davant les conseqüències de la crisi econòmica i de la gestió política que se'n faci, cal evitar que aquesta situació s'agreugi, ja que el racisme social és una realitat amb manifestacions concretes consolidades en alguns espais. És ara quan la memòria històrica i els exemples d'altres contextos europeus ens han de servir per actuar a Catalunya en clau de prevenció. I un pilar fonamental per a la cohesió social és l'increment de polítiques socials.

Per tant, el racisme és un fenomen complex i producte d'una construcció social que respon a uns interessos de-

terminats, en el qual intervenen factors polítics i socials, i en què tenen un paper clau els fonaments ideològics, psicològics, les relacions interpersonals i grupals d'una societat. El racisme va lligat al context polític i social, a la història del territori i a les desigualtats socials i les relacions de poder. La seva complexitat i evolució fa que cada cop sigui més necessària una anàlisi global des de diferents perspectives. L'evolució dels darrers anys mostra l'extensió del racisme i la xenofòbia en diversos espais amb una proliferació de manifestacions i de tipologies, amb una violència més o menys explícita, que s'intensifiquen a mesura que es van obrint esclatxes en la cohesió i la justícia social.

Presentació del SAiD

Què és el SAiD?

El Servei d'Atenció i Denúncia per a les Víctimes de Racisme i Xenofòbia (SAiD) és un servei gratuït de SOS Racisme que neix a partir de l'Oficina d'Informació i Denúncies (OID) que es va crear l'any 1992 per donar resposta a aquelles persones, grups i col·lectius que hagin estat víctimes, o testimonis, de fets i/o comportaments racistes o xenòfobs, així com per denunciar l'aplicació desigual dels drets.

Des del SAiD ens proposem treballar les denúncies que ens arriben des de dues perspectives:

1. Donar resposta a tota persona que s'adreci a nosaltres, denunciant per la via o vies que considerem més adients els casos de manera individualitzada

(denúncia jurídica, mediació, denúncia administrativa...) i oferint atenció a les víctimes, en funció de la seva situació social, laboral i personal.

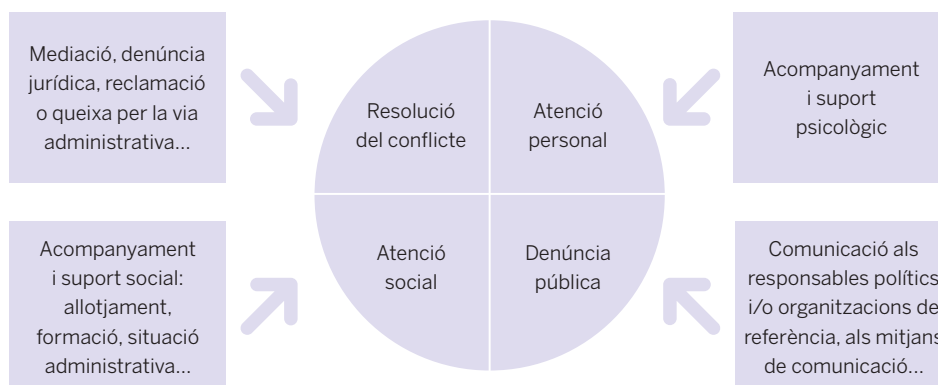
2. Analitzar les denúncies i el seu seguiment per tal de sistematitzar la informació i fer propostes d'intervenció que, implicant la resta de l'organització, incideixin més enllà dels casos individuals. Perquè cal tenir en compte que un dels objectius transversals de SOS Racisme és la denúncia pública de totes aquelles situacions de discriminació que es donen al nostre entorn per tal de sensibilitzar la ciutadania i potenciar una transformació en la nostra societat.

Com actuem des del SAiD?

Des del SAiD ens adreçem a les persones que han estat víctimes o testimonis d'una agressió i/o discriminació racista o xenòfoba proporcionant-los una atenció integral basada en quatre àrees d'actuació (resolució de conflictes, atenció personal, atenció social i denúncia pública), en funció de la tipologia dels casos i de la situació concreta de les víctimes (vegeu el gràfic 1).

Considerem que l'atenció integral és el nostre objectiu prioritari, ja que l'experiència ens ha demostrat que es fa necessari afrontar l'atenció a les víctimes de forma completa, atenent no només la gestió i resolució del conflicte que ens presenten, sinó també oferint-los suport social i personal. Quan a una persona se li vulnera un dret fonamental com és la seva dignitat, això

Gràfic 1. Atenció integral

Font: SAiD. SOS Racisme.

comporta una pèrdua de la confiança en si mateixa i una sensació d'humiliació i d'impotència importants. Així doncs, restituir el dret vulnerat passa per atendre les víctimes també en el terreny personal (atenció psicològica). A més a més, en els casos de persones que es troben en una situació socioeconòmica precària, aquests incidents que poden haver sofert no fan més que agreujar la seva situació i, per tant, cal també un suport en aquest sentit. Per últim, pensem que, des d'una òptica de denúncia i prevenció, cal donar a conèixer aquests casos als responsables públics i a la societat (sempre que sigui pertinent) per tal de treballar la vessant de sensibilització. Per tot això l'atenció integral que volem assolir engloba els quatre àmbits d'actuació esmentats:

Òbviament en cada cas caldrà valorar la viabilitat i la pertinença d'afrontar els quatre aspectes o només alguns, però en tot cas ha d'existir la possibili-

litat d'afrontar-los tots per a qualsevol tipologia.

Per tirar endavant aquesta atenció integral, ens basem en el treball en xarxa per generar una xarxa de recursos amb els quals col·laborem de manera estable i continuada i que cobreixen algunes especialitats d'aquestes àrees.

Actualment el servei disposa d'una guia de recursos dissenyada a mida de les pròpies necessitats. Hi consten les dades bàsiques dels serveis públics i privats amb què podem comptar tant per derivar les consultes sobre drets i deures que ens arriben (i no són temes de racisme o xenofòbia) com també els serveis amb els quals col·laborem per tal de gestionar alguns casos en temes específics, com ara l'atenció psicològica, l'atenció social o els temes de caire laboral. Com a exemple d'aquest treball hem signat un conveni de col·laboració amb l'associació Exil, que pot donar suport psicològic a aquelles víctimes

que presenten una situació de debilitat i vulnerabilitat arran d'aquest tipus d'agressions.

Per tal d'enfortir l'atenció integral que explicàvem, estem reforçant els lligams de col·laboració amb alguns d'aquests recursos. Pensem que l'oferiment d'una atenció integral a les persones que atenem no passa necessàriament per oferir nosaltres directament tots els serveis, però tampoc no volem caure en un model de derivació a altres serveis sense la possibilitat de fer un seguiment i una coordinació de la intervenció. Plantegem, doncs, formalitzar aquestes col·laboracions mitjançant convenis o protocols de coordinació. A més a més, aquestes entitats especialitzades poden fer informes especialitzats i fiables que poden ajudar a la resolució del cas.

S'inclou en aquest concepte de *xarxa de recursos* tots aquells contactes (institucionals o privats) que cal mantenir per tal que el SAiD pugui «resoldre» de forma eficient els casos que li arriben. La potencialitat del treball en xarxa amb tots aquests recursos representa un avantatge clar respecte a la viabilitat de les denúncies aïllades o del treball no integrat d'una sola entitat, que no pot cobrir tots els espais que des del SAiD contemplem com a atenció integral.

Alhora, aquesta mateixa filosofia de treball en xarxa amb altres associacions i recursos ens permet desenvolupar un altre dels objectius prioritaris d'aquest projecte: la *xarxa d'antenes*. Aquesta ha

de ser l'estratègia que ens permeti assolir una incidència territorial del servei i, per tant, créixer en l'àmbit català com a referent i com a eina per denunciar les discriminacions racistes.

La proposta es basa a establir col·laboracions amb entitats, associacions i serveis (públics i privats) que, en el desenvolupament de la seva tasca quotidiana, estan en contacte amb la ciutadania i amb els problemes i les realitats del seu entorn. La proposta és sensibilitzar aquests agents perquè, en el marc del desenvolupament de la seva feina en el territori que coneixen i treballen, siguin receptius a detectar situacions de racisme o xenofòbia i que existeixi un canal de comunicació i de treball obert amb el SAiD perquè ens derivin el tema o hi treballem conjuntament per aconseguir-ne la resolució.

Es tracta d'aprofitar les xarxes socials i de serveis ja existents per tal de copsar noves situacions de racisme i/o xenofòbia, per poder ampliar la detecció territorial d'aquest fenomen en l'àmbit català, i així no generar circuits paral·lels d'actuació.

Com s'organitza?

El SAiD disposa d'un equip de persones format per professionals i activistes:

L'equip professional el componen: responsables de la coordinació del projecte i del servei, del seguiment i la supervisió de tots els casos tractats, recerca de recursos, assessorament i atenció jurídica en tots els casos necessaris, planificació estratègica, pla de formació...

Els activistes: són aquelles persones que aporten voluntàriament un temps de dedicació al servei i principalment atenen les persones que s'adrecen al servei i fan gestió de casos, així com la intervenció en grups de treball centrats en una temàtica concreta que arriba al SAiD com a queixa però que fa necessària una intervenció i una investigació dels fets que va més enllà de les estratègies d'actuació que normalment tenim establertes per resoldre els conflictes. Formen part de l'equip de treball amb una dedicació estable i continuada.

Per donar estabilitat a aquest equip de treball, volem tirar endavant un pla de formació que es realitzarà de forma periòdica al llarg de l'any, amb l'objectiu de proporcionar una millora dels coneixements per a l'atenció de les víctimes i sensibilitzar i educar sobre la defensa dels drets humans.

Quin tipus de demandes arriben al SAiD i com es gestionen?

Al SAiD arriba un gran nombre de demandes, de les quals aproximadament un 25% són denúncies de fets o actituds suposadament de caire o motivació racista o xenòfob. Amb aquestes denúncies, l'equip del SAiD fa una feina de constatació i de recopilació de la informació abans de decidir si és un cas que pertany al nostre àmbit d'actuació. Un cop assumit el cas, s'inicia l'estratègia per resoldre el conflicte depenent de la tipologia del cas i, si cal, es proporciona atenció en altres àmbits, de manera directa o amb la col·laboració d'altres

entitats que ofereixen serveis especialitzats.

La resta de demandes (el 75%) correspon a sol·licituds d'informació sobre drets i deures dels ciutadans.

En la classificació de la tipologia de casos, cal tenir en compte tres factors: on s'ha comès l'incident, qui l'ha comès i quina relació tenen els actors que intervenen en el conflicte.

1. El *racisme social* engloba totes aquelles situacions racistes i/o xenòfobes que es manifesten en la vida quotidiana i que són realitzades pels mateixos ciutadans i ciutadanes:

a) *Discriminacions i conductes xenòfobes entre particulars*. Són manifestacions individuals de racisme social que afecten els espais de convivència i que poden incloure violència explícita amb agressions físiques i/o psicològiques. Són tots els incidents ocorreguts entre persones en espais o entorns on es dona una convivència. S'hi inclouen els casos en què hi ha una situació discriminatòria o una agressió provocada entre iguals, quan no hi ha superioritat jeràrquica o rol superior d'un respecte de l'altre.

b) *Discriminacions en l'exercici dels drets socials*. Són discriminacions per motius xenòfobs i racistes, o abusos d'autoritat soferts per les persones en el marc de l'exercici dels drets socials bàsics, com ara l'accés a la sanitat, a l'ensenyament, a l'habitatge, etc. i perpetrades per les persones que ofereixen els serveis.

c) *Discriminacions sofertes per clients de serveis no bàsics*. Són discriminacions

sofertes en el marc de l'ús d'un servei no fonamental, principalment privat, com ara comerços, empreses de serveis, etc. Per exemple, l'aplicació del dret d'admissió amb motivació racista i la discriminació en el marc de la prestació del servei o en el tracte discriminatori envers el client.

d) *Abusos i discriminacions de seguretat privada*. Agressions, abusos de poder i/o discriminacions perpetrades per treballadors de seguretat privada en l'exercici de les seves funcions: en transports públics, en locals d'oci, en centres comercials...

2. El *racisme institucional* s'entén com el conjunt de lleis, polítiques i accions institucionals discriminatòries. Més enllà de la tasca d'interlocució i incidència política així com de denúncia pública que l'entitat realitza, el SAiD atén situacions que són conseqüències d'aquest racisme institucional:

a) *Abusos i discriminacions dels cossos de seguretat públics*. Agressions, abusos de poder i/o discriminacions duts a terme per agents dels cossos de seguretat públics en l'exercici de les seves funcions. Els abusos d'agents policials impliquen un perill per a l'estat de dret i, malgrat que són pràctiques individuals, el corporativisme del cos així com la resposta institucional fan que sigui un problema greu. Les dificultats per a una resolució en un judici a favor de la víctima també són enormes, ja que la paraula del funcionari públic té més pes que la de la persona denunciada, que, a més, moltes vegades té una con-

tradenúncia posada, és a dir: sovint la víctima és alhora denunciada pel funcionari o funcionària de seguretat pública.

b) Un punt a part el constitueixen els *centres d'internament per a persones estrangeres (CIE)*. Són centres en què es priva de la llibertat a persones que no han comès cap delictes. La poca transparència d'aquests centres i les situacions d'aïllament fan que proliferin situacions de vulneracions de drets, moltes recollides pel defensor del poble, i en les quals el SAiD actua dintre dels marges que se li permet.

c) *Discriminacions en l'àmbit laboral*. Són discriminacions o abusos soferts en l'àmbit laboral a mans d'un superior, o bé condicions de treball abusives i discriminatòries i condicions discriminatòries en ofertes laborals.

d) A més, les persones en situació irregular són víctimes d'una *política d'estrangeria* que les manté en aquesta situació. Estar sense papers no és una opció escollida, sinó l'única sortida que els resta a aquelles persones que no tenen cap altra forma per arribar al nostre país a la recerca d'un projecte de vida millor. També són moltes les que malgrat que han arribat amb documentació, per la mateixa llei acaben sense poder renovar-la. L'exclusió social i l'exploatació laboral són dos fets als que es veuen abocades.

3. *Agressions d'extrema dreta*. La tasca del SAiD i de SOS Racisme en general ha estat posar-se al capdavant de la denúncia d'aquelles persones i entitats

que són un perill per a la democràcia i que fan de l'odi al qui és diferent la seva forma d'actuar. Com a associació que defensa la no-violència davant l'extrema dreta, hem utilitzat la justícia per fer front a aquestes formacions, a les persones que difonen la seva ideologia i a les que practiquen directament la violència més explícita.

a) *Les agressions perpetrades per grups d'extrema dreta* són una de les manifestacions més violentes del racisme. A vegades les cometen individus sense cap estètica skin sospitosa i d'altres, en canvi, es realitzen de forma explícita amb convocatòries per Internet. Una de les característiques d'aquestes situacions són que es realitzen en espais públics, però en canvi gairebé sempre hi ha una manca de testimonis. En aquests casos, l'actuació policial és determinant per a la identificació dels agressors. La prolongació en el temps del procés judicial així com la violència màxima patida per la víctima fan necessari un acompanyament de la víctima al llarg del temps i una atenció integral que incorpori suport psicològic i social. En molts casos, la situació de violència racista viscuda té conseqüències per a tota la vida.

b) La nostra tasca en aquest àmbit la compartim amb altres entitats i va, com ja hem dit, des de les agressions de skins a la denúncia de les *fonts de la ideologia neonazi*. Les denúncies contra llibreries i editorials d'extrema dreta topen amb les dificultats judicials, agreujades després de la resolució del

Tribunal Constitucional que modifica l'article 607.2 del Codi Penal (CP). Ara, a l'Estat espanyol ja no és delictes negar l'Holocaust.

En aquesta tipologia hem de destacar el cas de la llibreria Europa, en què s'imputaven al seu propietari delictes de provocació a la discriminació i a l'odi i difusió d'idees que promouen precisament els delictes anteriors.

Un altre cas emblemàtic és el procés judicial contra la Llibreria Kalki, en què SOS Racisme es va presentar com a acusació popular conjuntament amb l'Amical de Mauthausen per acusar els responsables de la llibreria pels delictes d'incitació al genocidi, al racisme i a la discriminació. L'activitat de la Llibreria Kalki, segons el Codi Penal espanyol aprovat el 1995, està tipificat com a delictes segons els articles 510.1, 510.2 i l'article 607.2. Una vegada realitzat el judici, l'Audiència Provincial de Barcelona va dictar sentència el 28 de setembre de 2009 condemnant els imputats pels delictes de difusió d'idees genocides (justificació de l'Holocaust, art. 607.2 CP), provocació a la discriminació, a l'odi o a la violència contra els grups o associacions per motius racistes, antisemites i altres referents a la ideologia, religió o creences, situació familiar, perquè pertanyen a una ètnia o raça, o pel seu origen nacional, sexe, orientació sexual, malaltia o deficiència (art. 510.1 CP) i per delictes d'associació il·lícita. Actualment, els imputats ja han presentat recurs de cassació i nosaltres ens oposarem a aquest recurs

davant del Tribunal Suprem. Aquesta és la primera sentència a Espanya que condemna pels dos delictes –607.2 CP i 510.1 CP– mencionats anteriorment alhora, i que planteja la seva compatibilitat, i que si és confirmada pel Tribunal Suprem pot establir jurisprudència i esdevenir un avanç en la defensa dels drets humans.

Així doncs, el SAiD és per a SOS Racisme una eina en la denúncia de les discriminacions racistes que es viuen a Catalunya. És per tant, un recurs més en la lluita per la construcció d'una societat diversa en què existeixi igualtat de drets i oportunitats, una societat cohesionada i inclusiva en què no tinguin cabuda diverses categories de ciutadans i ciutadanes.

